

EGLUTÈ

NOVEMBER

1992

LAPKRITIS

EGLUTĖ

SEPTEMBER 1992 RUGSĖJIS

TURINYS

- 1 LIETUVA, R. Milukaitė
- 2 PASLAPTINGA ŠALIS, M. Richardson
- 11 SENOVĖS LAIVAI, O.M.
- 16 KANKLIŲ MEISTRAS, pagal R. Guobj
- 19 KASDIENOS ĮDOMYBĖS, O.M.
- 22 LAUKIAME JĖZAUS
- 24 GALVOSŪKIAI
- 28 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 32 JUOKŲ MAIŠELIS

PIEŠINIAI

Viršelis — Kuršėnų vaikų namų auklėtinio
Skyrių vinjetės: Zitos Sodeikienės,
F. Vaitiekūnienės.
Kitas iliustracijas piešė:

A. Sruoginienė — 1

N. Palubinskienė — 2-13

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$12.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260.
Vyr. redaktorė — ses. Ona Mikailaitė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,
Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė. (Managing Editor)

LEIDŽIA: Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT.

RENKA IR LAUŽO : KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$12.00, single copy \$1.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

Nusiprausiu Nemunėly,
Lietuva veide švytės,
Rinksiu gintarą aš smėly
Baltijos gelmės.

LIETUVA

Ramutė Milukaitė

Lietuva

Segsiu žalią rūtų šaką
I bangas kasų,
Tegu visi žmonė šneka:
Lietuva esu.

PASLAPTINGA ŠALIS JŪROS GELMĖSE II

Sulietuvino Sofija Bakšienė su Milda Bakšyte Richardson

Praėjo vasara ir ruduo motinai belaukiant grįžtančio sūnaus.

— Aš vis sapnuoju labai blogus sapnus, — kalbėjo motinai Kenio mažoji sesuo Karina.

— Gal jam kas atsitiko, kad taip ilgai negrįžta? — klausinėjo mergaitė.

Motina irgi buvo labai susirūpinus. Ji vis pyko ant savo negabaus berniuko, kad dėl jo, jos gerasis sūnus turėjo išeiti. Išvarė jį net iš namų ir liepė gyventi su tarnais. Karina labai savo brolio gailėjosi ir vis prašė motinos, kad leistų jam surįžti.

Pagaliau motina leido berniukui sugrįžti į namus. O pati ėjo pas kalną burtininkę, prašyti patarimo. Burtininkė patarė leisti trečiąjį sūnų Vitą surasti dingusį brolių.

— Dabar dar negalės eiti, reikia palaukti gegužės mėnesio nakties — pasakojo burtininkė.

Vitas nenorėjo eiti. Jis niekuomet kitais nesirūpino. Bet namuose irgi buvo blogai. Jam nusibodo motinos ir sesers ašaros. Kad ir nelinksmas, bet gegužės mėnesį, artėjant burtų vakarui, Vitas išėjo.

Jis, kaip ir jo brolis Kenis, praėjo stiklinius vartus ir ėjo kristaliniiais takais, kol pasiekė Paslaptinę Šalį. Matė žydinčius medžius, daug gėlių ir miglotą šviesą kalnuose. Kai priėjo Spalvuotus Rūmus, iš jų išėjo žmonės maloniai jį pasveikino. Bet Vitas nebuvo mandagus ir į pasveikinimą nieko neatsakė. Jis tik jiems pasakė:

— Keleivis svetimam krašte negali būti be vakarienės.

Rūmų žmonės, tarp savęs pasikalbėję, jam atsakė:

— Mes visus keleivius pavaišinam.

Ir nusivedę jį į rūmus, gražiai priėmė. Anksti ryte atsikėlęs, Vitas klausinėjo:

— Ar dar labai toli iki Stebuklingo Šulinio?

— Dar reikės dieną ir naktį eiti, kol jį surasi, — atsakė žmonės. Tai išgirdęs,

berniukas labai nuliūdo. Rūmų valdovui jo pagailo ir jam davė gražią staltiesėlę, sakydamas:

— Kai būsi alkanas, pasitiesk ją ir ant jos atsiras visokio valgio.

Berniukas apsidžiaugė, paėmęs staltiesėlę, išėjo švilpaukdamas. Net neatsisveikino ir nepadėkojo.

— Matai, koks nemandagus, — kalbėjo rūmų žmonės. — Dar jis ne mūsų galioje, bet laikui atėjus, bus nubaustas.

Vitas beeidamas priėjo geltoną pakrantės smėlį. Jūros bangose girdėjosi graži muzika. Manannam Mak Lir žirgai jūroje lenktyniavo. Jų karietos blizgėjo ir žmonės buvo apsirengę spindinčiais drabužiais, kurie judant keitė spalvas.

Sutemo ir nieko aplinkui nebuvo matyti, tik spindėjo žvaigždės ant kiekvieno žmogaus kaktos. Vienas iš tų žmonių, prie jo priėjęs paklausė:

— Ar tu nakvynės ieškai, berniuk?

— Pastogė būtų gerai pavargusiam žmogui —atsakė berniukas.

Tada jie jį nusivedė į rūmus uolose. Pasodino ant guolio padaryto iš gulbių plunksnų. Ir davė gerti iš puoduko išmarginto ryto rasos lašeliais. Rūmų žmonės linkminosi, sekė pasakas, grojo muzika, bet Vitas į nieką nekreipė dėmesio. Pavalgęs atsigulė ir pradėjo knarkti. Rūmų žmonės labai supyko.

— Jam vieta tik tvarte su gyvuliais, — kalbėjosi visi. Bet vienas iš jų Vitą užtarė:

— Gal jis ilgai keliavo ir yra labai pavargęs,— kalbėjo užtarėjas.

Ir taip Vitas ten pasiliko iki ryto. Atėjus rytui — prieš išeinant, jūros žmonės jam davė mažą apsiaustą.

— Tai bus palapinė, kai tau reikės, — pasakė jie.

Kadangi tas apsiaustas prastai atrodė, vaikas tik susiraukė. Paėmęs apsiaustą, užsimetė jį ant peties, ir nieko nesakydamas, nuėjo. Nueidamas dar girdėjo jūros žmonių piktus balsus.

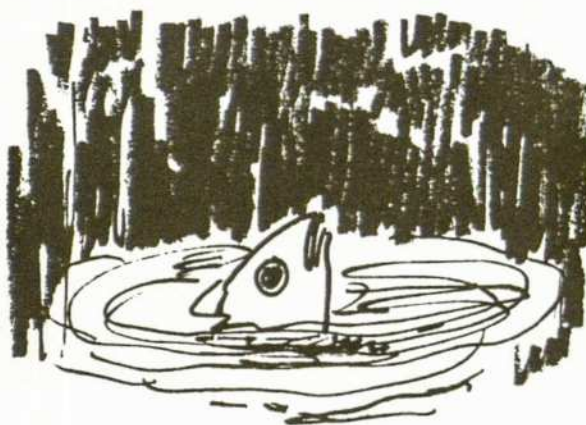
Vitas vaikščiojo šalyje jūros gelmėse, ieškodamas brolio palikto ženklų. Vakare priėjo tamsų mišką. Ten pamatė Šulinį ir lazdyną su šešėlyje kabančiais riešutais. Jau artėjo burtų naktis.

Berniukas atsisėdo ant žemės šalia pilko akmens. Pasitiesė gautą staltiesėlę ir ant jos atsirado valgių ir gėrimo. Bet Spalvuotų Rūmų žmonės ir jam buvo į gėrimą įdėję migdančių vaistų. Pavalgęs, tuojau užmigo. Per miegus išgirdo sesers balsą šaukiantį:

— Skubėk! Skubėk!

Pabudęs tuojau pakilo ir bėgo prie Stebuklingo Šulinio. Rausvų riešutų kekė laisvai kabojo ant šakos. Vitas tiesė ranką ir jo akys pamatė sidabrinį spindulį iš Šulinio gilumos. Staiga pakilęs vėjas, papūtė lazdyno lapus jam į akis. Tuo pačiu laiku jis išgirdo riešutus krin-tant į vandenį. Didelė rausva banga pakilo, Išmintingoji Žuvis pagavo riešutus ir išplaukė į platų pasaulį.

Mirtina baimė suėmė Vitą ir jis parkrito ant žemės netoli šulinio. Atėję žmonės nuo jūros ir iš Spalvuotų Rūmų uždėjo ant jo pilką akmenį ir paliko gulėti šalia brolio.

Dabar jau motina laukė sugrižtant dviejų sūnų.

— Aš mačiau juos sapne, — sakė motinai mažoji Karina — Jie miega užburtame miege.

Ir motina vėl ėjo pas burtininkę prašyti patarimo.

— Išleisk dukterį jų paieškoti, — patarė burtininkė.

— Negaliu jos išleisti! Ką aš darysiu, likusi viena su kvailiu? — skundėsi motina.

Negabus berniukas labai verkė, nenorėjo su seseria skirtis. Gegužės mėnesį, vieną vakarą Karina nuėjo labai anksti miegoti. Niekas nežinojo, ką ji galvoja, eidama į savo kambarėlį. Iš paklodžių pasidarė virvę ir išlipo per langą į šviesią mėnesienos naktį.

Ėjo viena jūros pakrante. Stikliniai vartai atsivėrė. Karina atsidususi juos praėjo. Ji keliavo kristalniais keliais, iki priėjo Šalį jūros gelmėse. Matė gražias žalias pievas, medžius pilnus žiedų, miglose paskendusius kalnus, apsuptus sidabro pūkų debesėliais.

Mergaitė išsigando pamačius tuos vaivorykštės spalvos rūmus su auksiniais stulpais. Bijojo ji ir tų gražių žmonių, kurie ją maloniai sveikino ir kvietė įeiti į rūmus. Daug visokių skanių valgių prieš ją padėjo. Bet ji paėmė tik truputį duonos su medumi. Ir tik visų prašė, kad parodytų kelią prie Stebuklingo Šulinio.

— Šulinys dar labai toli nuo čia, — atsakė žmonės.

Tada mergaitė atsistojo ir norėjo išeiti, nes artinos vakaras. Visi rūmų gyventojai prašė, kad pasiliktų nakvoti, nes tamsoje bus sunku keliauti ir riešutų lazdynuose nebus galima matyti. Prikalbinta mergaitė pasiliko.

Iš ryto rūmų valdovas jai davė staltiesėlę sakydamas:

— Kai tik būsi alkana, patiesk ją ant žemės ir atsisiras valgių ir gėrimo.

Mergaitė paėmė ir gražiai nusilenkus paklausė:

— Kuo ir kada aš galėsiu Jums atsilyginti už tą dovaną?

— Pamokyk savo brolių sakyti tiesą, — atsakė rūmų valdovas.

Mergaitė ilgai ėjo, kol priėjo didelėm bangom jūrą. Ten buvo girdėti graži muzika bangų ošime. Jūros arkliai kanopomis taškė vandenį. Manannan Mak Lir ir jo žmonės pievose lenktyniavo.

Mažajai mergaitei ten buvo taip gražu, kad ir valgyti pamiršo ir nejautė, kaip atėjo vakaras. Tamsoje, prie Karinos priėjo graži spinduliuojanti moteris — žėrinti kaip žvaigždė mėnėsienos naktį.

— Aš esu mačiusi veidą panašų į tavo ir tokias skaisčias, gražias akis. Ar tu esi iš mirtingų žmonių? — paklausė moteris, apžiūrėdama ją iš visų pusių.

— Aš esu ieškotoja, duktė nusiminusios motinos ir sesuo nuliūdusio brolio, — atsakė mergaitė.

Ir jos ašarotos akys pasidarė dar gražesnės. Gražioji moteris nusivedė mergaitę į savo rūmus. Ten grojo muzika, žmonės dainavo. Ir visi jos klausinėjo, ar jai čia patinka.

— Kiekvienam žmogui, kuris ir būtų labai nuliūdęs tokia muzika ir dainos, padėtų viską pamiršti, — atsakė mergaitė.

Jūros žmonėms jos atsakymas labai patiko. Atėjus rytui, rūmų valdovas jai davė mažą pilką apsiaustą ir paaiškino, kaip jį naudoti.

— Kuo aš Jums už viską atsilyginsiu? — klausė, gražiai nuslenkdama mergaitę.

— Pamokyk savo brolių mandagesnio elgesio, — atsakė rūmų valdovas.

Mergaitė ilgai ėjo, kol priėjo didelį tamsų mišką. Ten rado stebuklingą Šulinį ir prie jo augančius lazdynus. Tamsiai raudonų riešutų kekės svyravo šulinio vandens šešėlyje. Netoli gulėjo du pilki akmenys. Nuliūdusi mer-

gaitė stovėjo ir žiūrėjo į gulinčius akmenis. Jų paviršius jai labai priminė prapuolusius brolius. Ant vieno akmens buvo sluoksnis purvo, kuris atrodė, kaip Kenio pluoštas plaukų ant kaktos. Kito akmens viršus, labai priminė Vito surauktą kaktą, kai jis būdavo kuo nepatenkintas.

Paėjusi tolyn, mergaitė pasitiesė gautą staltiesėlę, pavalgė vakarienę ir atsigulė pailsėti po užburtu apsiaustu. Ji buvo labai pavargus ir greitai užmigo. Miegodama išgirdo verksmus — lyg balsus jos prapuolusių brolių. Nuo tų garsų ji pabudo ir nuėjo prie Stebuklingo Šulinio.

Buvo labai tylu. Jūros žmonių burtai buvo viską nutildę, kad mergaitė žinotų, kad stebuklą valanda atėjus. Buvo pats vidurnaktis, kai Karina stovėjo ir žiūrėjo į svyruojančią ant lazdyno šakos riešutų kekę. Ji matė Šulinio vandens bangose didelę išverstom akim sidabrinę žuvį. Ir kaip tik šaka brakštelėjo ir riešutų kekė pradėjo kristi žemyn, mergaitės maži pirščiukai ją pagavo.

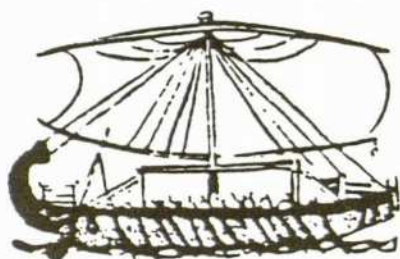
Atsiradus riešutams jos rankoje, jai viskas paaiškėjo. Žinojo, kad po akmeniu su purvo sluoksniu yra jos brolis Kenis, kuris melavo Spalvuotų Rūmų žmonėms. O po antruoju akmeniu yra nemandagusis Vitas. Ir ji žinojo kaip pralaužti burtus. Reikėjo tik ranka palaistyti akmenis Užburto Šulino vandeniu ir jie atgaus žmogaus pavidalą.

Ir kai tik ji akmenis palaistė, tuojau abudu broliai pabudo iš užburto miego. Visi trys iš džiaugsmo verkė ir juokėsi. Jie greitai grįžo atgal tais pačiais kristaliniais keliais pro stiklo vartus. Sugrįžę į namus buvo visų džiaugsmingai sutikti.

O tas negabusis berniukas, suvalgęs Išminties Riešutų, pradėjo viską suprasti. Jis net suprato šnabždesį medžių lapų, paukščių balsus, vėjų kalbą. Ir nieko nebuvo pasaulyje, ko jis nežinojo.

SENOVĖS LAIVAI

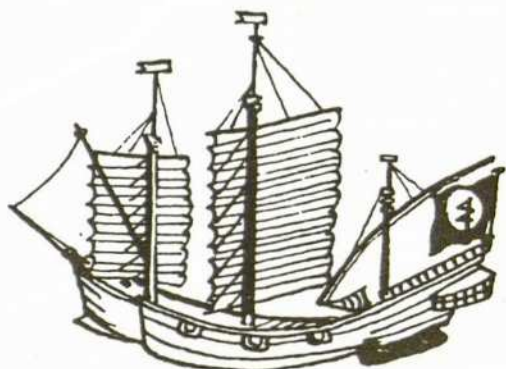

Tokiais laivais, su burėmis ir irklais, prieš 3000 metų Egipto jūreiviai priplaukė prie pietinių Afrikos krantų.

Nuo senovės laikų žmonės pradėjo statyti laivus, kad galėtų toliau nuplaukti. Šiaurės Amerikos indėnai statė lengvus laivelius iš beržo tošies, Ramiojo vandenyno salų gyventojai taip pat lengvais mediniais laivais išplaukė į jūrą.

Senovės vikingai tokiais laivais prieš tūkstantį metų perplaukdavo okeaną, pasiekdami Grenlandiją ir Šiaurės Ameriką.

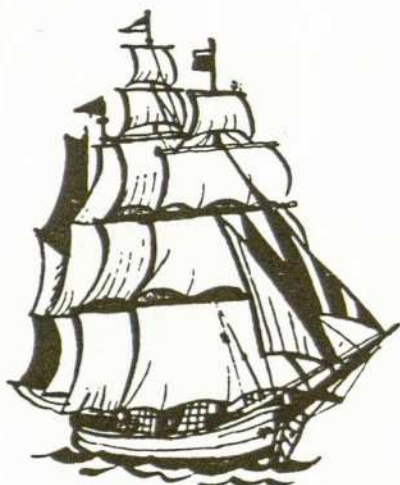
Japonų ir kinų XV amžiaus karo laivai. Jų burės kartais būdavo padaromos iš bambuko.

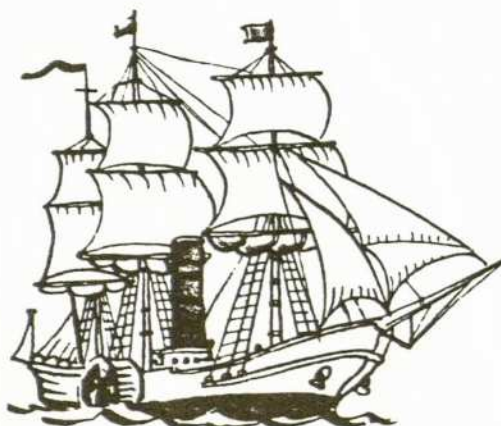
Pirmas jūrų laivas su burėmis

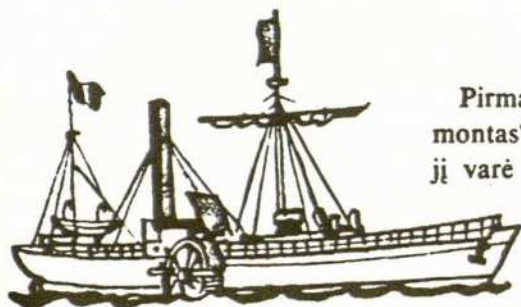
„Santa Marija“ – karavela, kuria 1492 metais įžymus keliautojas Kristoforas Kolumbas pasiekė Amerikos krantus.

Daugiastiebis burinis laivas – barkas. Buriniuose laivuose stiebų būdavo, iki 5, o burių kartais iki 40 – 50.

Burinis garo laivas „Savana“, kuris pirmas iš garlaivių perplaukė Atlanto vandenyną.

Pirmas išradėjo Fultono garlaivis „Klermontas“. Jis dar neturėjo sraigto. Pirmyn jį varė irkliniai ratai.

LIETUVA ir MES

KANKLIŲ MEISTRAS

pagal Raimondo Guobio pasakojimą

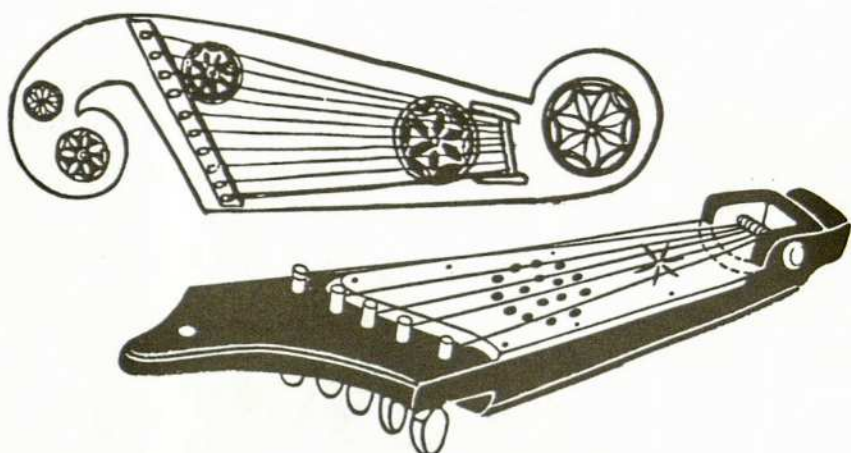
Juozas Lašas, 80 metų senelis, yra tikras liaudies menininkas. Paprastais įrankiais jis padirbo virš 800 kanklių. Jas išpuošė tautiškais ornamentais.

Juozas Lašas prie savo gamintų kanklių

LAISVOJE LIETUVOJE

Jaunas būdamas, Juozas Lašas pamatė labai gražias kankles. Tai buvo S. Rudžio, liaudies menininko darbas. Juozas tas kankles pasiskolino, nusinešė namo. Jas apžiūrėjęs, jis pats padirbo kankles. Nuo to laiko jo rankos tapo vis miklesnės, droždamos vis naujas kankles.

Kai Lietuva buvo laisva, Juozas Lašas nuvežė savo padirbtas kankles į Žemės Ūkio parodą. Tai buvo 1934 metais. Tautiškų liaudies instrumentų dirbėjas buvo pagerbtas ir jo darbas įvertintas.

Lietuvos jaunimas pamėgo kankles. Liaudies muzika ir liaudies instrumentai plito po visą kraštą. Buvo organizuojami kanklių būreliai ir net orkestrai.

SUNKŪS LAIKAI

Komunistų valdymo laikais Juozas Lašas dirbo toliau. Jo darbą vertino tik tie, kurie jį suprato, mylėjo Lietuvą ir jos liaudies meną. Kiti juokėsi, kam jis laiką gaišina tokiais niekais. Juozas Lašas dirbo ne už pinigus, bet kad Lietuvoje neišnyktų protėvių mėgstamas instrumentas — kanklės. Jis dirbo tyliai apie 40 metų.

VĖL SKAMBA KANKLĖS

Dabar, kai Lietuva vėl laisva, Juozas Lašas gerbiamas ir mylimas. Lietuvos jaunimas domisi liaudies muzika ir liaudies instrumentais. Vėl skamba senovinės dainos, skamba ir Juozo Lašo padirbtos kanklės.

KASDIENOS ĮDOMYBĖS

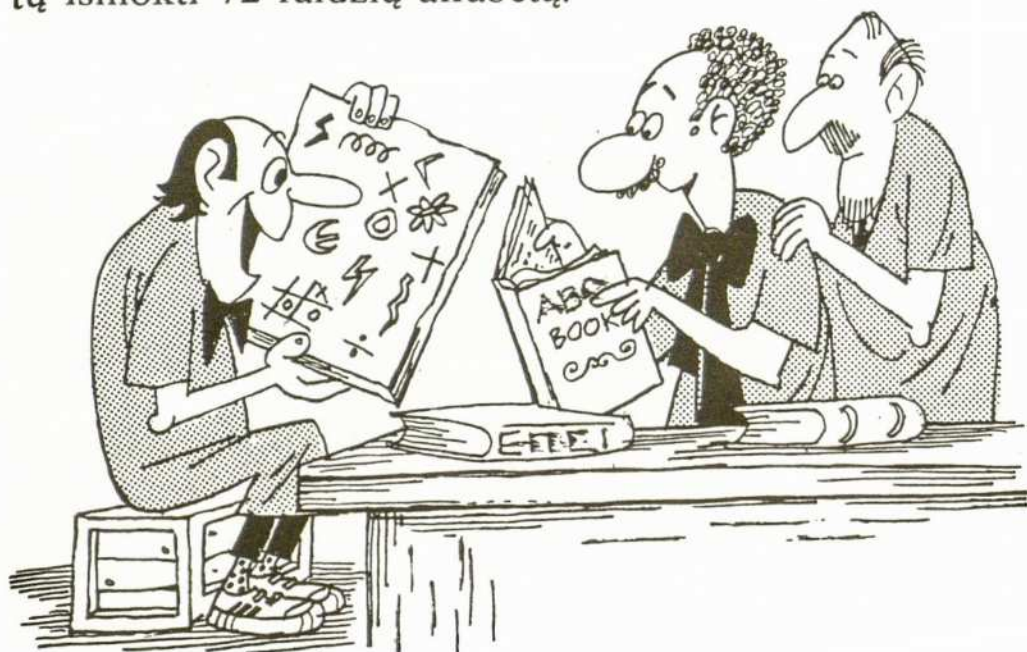
O.M.

Ir paprasti dalykai, kuriuos kasdien matom ir naudojam turi įdomią istoriją.

ĮVAIRŪS ALFABETAJ

Pirmą alfabetą sukūrė senovės fenikiečiai (Phoenicians). Jų alfabetas buvo 22 raidžių. Graikų alfabetas turėjo 24 raides, o romėnų 23.

Lietuviškoji abėcėlė turi 32 raides. Įvairios pasaulio kalbos naudoja 65 skirtingus alfabetus. Kaikurie turi tik 11 raidžių, o kiti net 72. Jei gyventum Kambodijoje, reiktų išmokti 72 raidžių alfabetą.

TELEFONAS

Žinom, kad telefoną išrado amerikietis Bell. Dabar telefonu naudojami visi pasaulio kraštai. Įvairių kraštų žmonės, įvairiai atsiliepia pakėlę telefono ragelį.

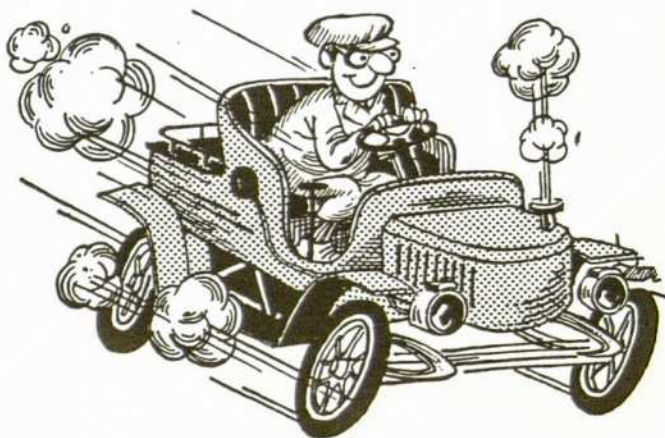
Anglai ir amerikiečiai sako: "Hello". Lietuviai tą žodį pasisavino ir kartais sako "Alio". Lietuviškesnis išsireiškimas yra: "Klausau".

Suskambėjus telefonui, italai sako: "Pronto!" Japonai sako: "Muši-muši".

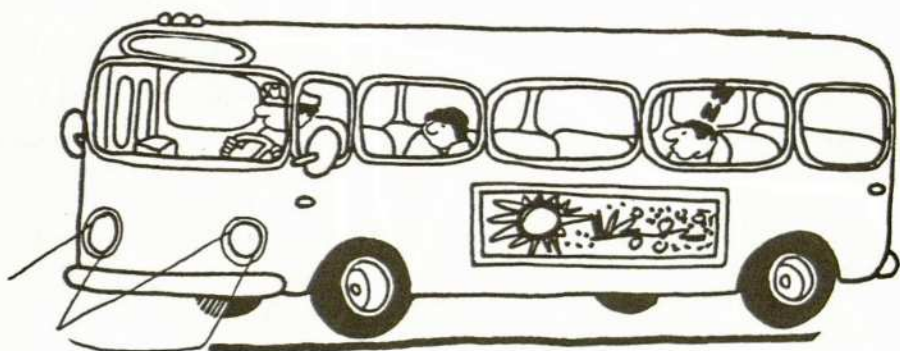
AUTOMOBILIS

Pirmasis automobilis buvo varomas garu. Amerikiečiai dvynukai pavarde Stanley 1906 m. pagamino garinį automobilį, kuris važiavo 127 mylių per valandą.

1885 metais vokiečių Benz pastatė automobilį, kuris panašus į šiandienos automobilius. Jis buvo varomas benzinu (gazolinu). Benz pagamino du tokius automobilius. Vieną jų galima pamatyti muziejuje Miunchene.

Amerikietis Henry Ford sugalvojo būdą kaip pastatyti automobilius pigiai ir greitai. Pirmieji fordai buvo juodi, siauromis padangomis.

AUTOBUSAS

Anglijoje, iš kur jie ir kilę, autobusai vadinami Omnibusais. Pirmasis buvo garu varomas ir veikė 4 mėnesius 1831 metais. Vėliau, 1903 metais, jau veikė nuolatinis omnibusas, kuris vežė keleivius iš traukino stoties. Dabar Anglijoje omnibusai yra dviejų aukštų.

Ilgiausią kelionę autobusu galima atlikti Australijoje. Autobusu galima nuvažiuoti 3,389 mylias nuo Perth miesto per visą Australiją iki Brisbane. Kelionė trunka 76 valandas.

Lietuvoje veikia troleibusai. Jie varomi elektra. Troleibusas gale turi ilgą kartį sujungtą su elektros laidu. Gazolinu arba benzinu varomi autobusai naudojami visame pasaulyje.

LAUKIAME JĖZAUS!

Lapkričio 29 dieną, sekmadienį, prasideda Adventas. Bus keturi Advento sekmadieniai. Viso 27 Advento dienos. Tai laikas, kada laukiam ir ruošiamės Jėzaus atėjimui.

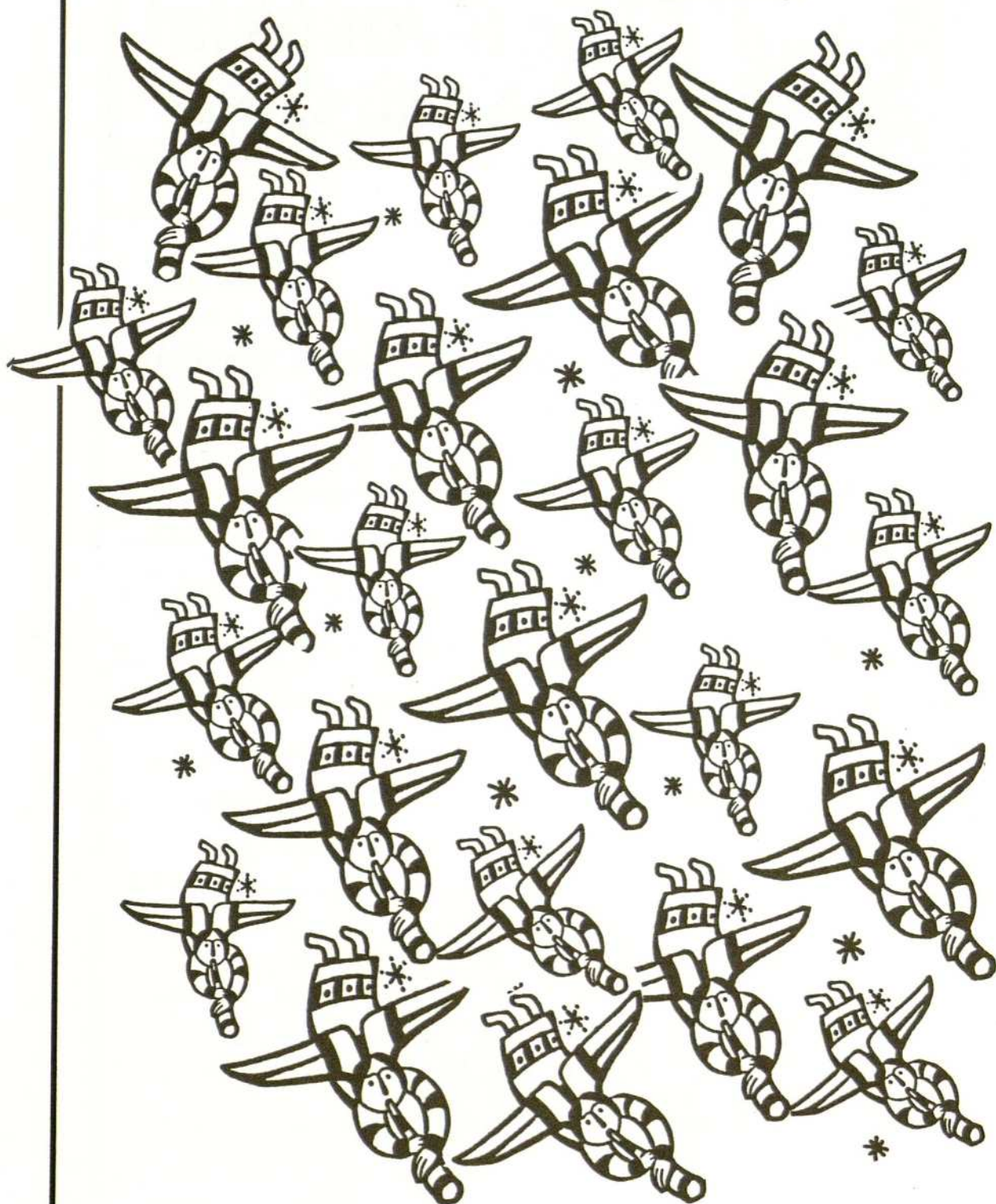
Laukiam Kalėdų, Jėzaus gimimo dienos. Paruoškim Jėzui prakartėlę savo širdyje. Kai Jis pirmą sykį atėjo į pasaulį, jam nebuvo vietos. Jis gimė tvartelyje.

Pirmą sykį Jėzus pas mus atėjo kaip mažas Kūdikėlis. Pasaulio pabaigoje Jis ateis kaip visų tautų Valdovas.

Geriausias būdas pasiruošti Jėzaus atėjimui, tai padaryti ką nors gero kitiems žmonėms. Taip parodome, kad mylim Jėzų ir Jo žmones. Pasauliui taip reikia gerumo, ramybės, taikos. Pradėkim nuo savęs. Kiekvienas galime ką nors gero padaryti kasdieną. Tada bus daugiau ramybės ir džiaugsmo.

Kiekvieną dieną, kai padarysi ką nors gero kaip
dovaną Jėzui, nuspalvink angeliuką.

I. KNYGOS

Lentynoje daug knygų. Ar gali atitaisyti sumaišytas raides? Tada pamatysi, kokios čia knygos.

1. SODŽYNA

— — — — —

2. KAPOSAP

— — — — —

3. ZEPIJOPA

— — — — —

4. JORISTIA

— — — — —

5. MIRKATAGA

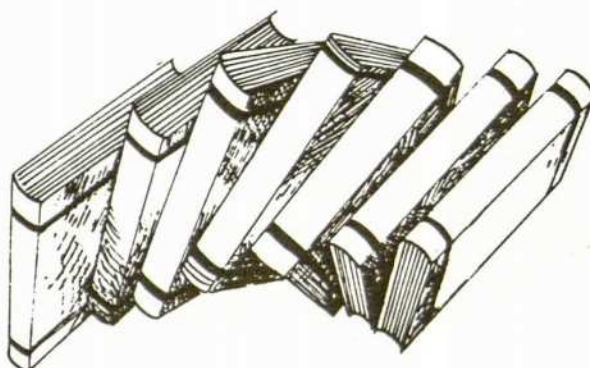
— — — — —

6. SUOKATATA

— — — — —

7. AFORGIJEGA

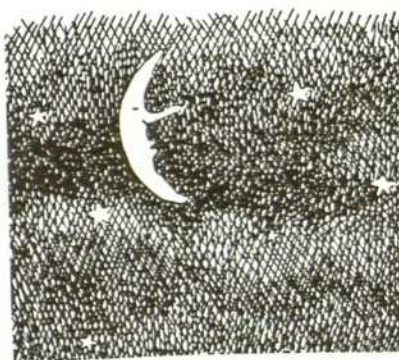
— — — — —

II. ŠARADA

*Praeity jau liko
V A K A R,
Bet pridėk jam mažą A S —
Ir šiandien jis atsiras!*

— — — — —

*Vai, pabėgo V A —
Kas daros?
Liko mažas žodis,
Bet jis piktas ir negeras.*

— — — — —

*Jam pirma raidė nukrito:
Tai paukščiu jisai pavirto:
Ir pakilo, ir nuskrido...*

— — — — —

II. MİSLĖ

*Ar gali įspėti, koks čia paukštis?
Mano švarkas juodas, juodas —
Blizga taip, kaip geležis.
Balso gero neturiu —
Mėgstu būt arti namų...*

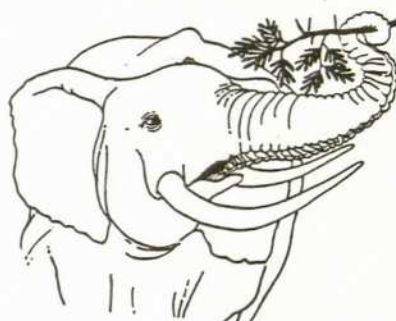
Ar gali atspėti kas?

— — — — —

SKERSAI:

2. Kas atvaizduojama šiame galvosūkyje?
3. ——— eini?
6. Lietuvis, kuris perskrido Atlantą 1933 m.
7. Ypatinga diena.
8. Darius ir Girėnas buvo ———.
11. Vytautas ——— Lietuvos Kunigaikštis.
12. Pabaiga.
13. Darius ir ———.
15. Paukštis, kuris labai didžiuojasi savo gražiomis plunksnomis.
16. Išsikišę dramblio dantys.
18. Nekarštas.
19. Sūnaus žmona.
20. Sirpti, bręsti.
21. Iš lanko šaunamas smailus pagaliukas.
22. Paukščiai skraido ———.
23. Mokyklos baigimo pažymėjimas.

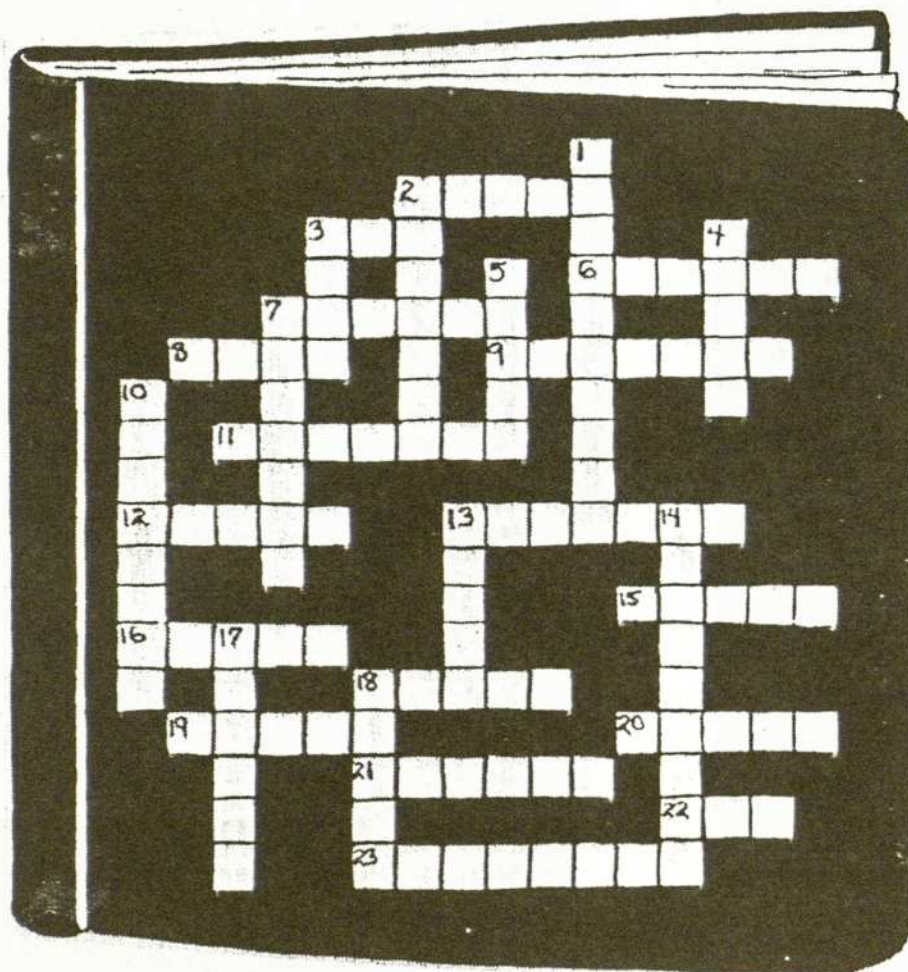

ŽEMYN:

1. Maldų knyga.
2. Upės ir ežero kraštas.
3. Mūšis.
4. Lietuvos pinigai.
5. Darželyje jau žydi ———.
7. Atkalnė.
10. Peteliškė.
13. Paukštis, kuris medį kala.
14. Poilsio dienos.
17. Greitai ir lengvai trupantis.
18. Visuomet.

IV. KNYGOS KRYŽIAŽODIS

SPALIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

- I.** 1. kipšas, 2. ragana, 3. šmėkla, 4. pabaisa, 5. baidyklė, 6. naktibalda, 7. vilkolakis.
- II.** 1. lietus, 2. griaustinis, 3. ruduo.
- III.** A. Visi lapuočiai; pušis ir eglė — spygliuočiai. B. Obelis. C. lotosas ir kokoso palmė. D. oak, birch, ash, pine, linden, elm, appletree, aspen, acacia, willow, lotus, willow, fir, coconut palm.

LIETUVA

grafika:
Kuršėnų vaikų namų
auklėtinės Lietuvoje

Vingiais teka Nemunėlis,
Juroj mirga gintarėliai,
Plaukia Baltija laivai.

Sako Lietuvos vaikai:
Gera būti Lietuvoj,
Mūs šalelėj mylimoj!

*Rasa ir Tomukas Jonušiai
Plungės rajonas, Lietuva*

Kaip žvakelė virpėjai tarp vėjų —
Nežinia, ar užgesi, ar ne.
Kas mylėjo Tave, kas tikėjo,
Slėpė savo širdy, ne delne.

Vėjai šiaurūs ir grubūs, lediniai...
Kas apgins, kas Tave beužstos?
Mano Lietuva! Mano Tėvyne!
Kas gi Tavą vardą kartos?

Kas užstos nuo audrų ir nuo šalčio?
Kas apsaugos nuo rankų piktų?
Aš tave kaip žvakelę iškelčiau,
Juk ne rankoj — širdy mano Tu!

*Birutė Lenktytė, abiturientė
Griškabūdžio vid. mokyklos*

*piešinys
Simonos
Apanavičiūtės
iš Vokietijos*

AČIŪ, DIEVE!

Mėgstu saulę
Ir vaivorykštę spalvotą —
Tai man dovana didžiausia
Dievulio duota.

*Simona Apanavičiūtė
piešinys Sesers Juanos
eilėraščiui*

Jis davė man namus,
Kad juose gyvenčiau;
Jis man davė žvėris,
Kad su jais draugaučiau.

Jis man davė galvą,
Kad aš ja galvočiau;
Ir mokyklą gerą,
Kad aš daug išmokčiau.

Jis man davė gėlę,
Kad papuoštų gamtą;
Ir bažnyčią šventą,
Kurioj Ji atrandu.

*Juana Apanavičiūtė, 13 m.
Vokietija*

Mieloji Eglutė!

Rašo Tau dvylikmetė mergaitė iš Lietuvos. Aš esu Kristina Klevinskaitė, baigusi penkias klases. Mokslas sekasi gerai; labai patinka tikybos pamokos.

Jūsų žurnalą man atsiuntė Teta iš tolimos Amerikos. "Eglutėje" man patinka skyrelis "Dievo draugai". Labai mėgstu spręsti galvosūkius. Tai labai įdomus žurnalas. aš jį nusinešu į mokyklą ir skaitome visi drauge klasėje.

Aš labai noriu susirasti draugų kituose kraštuose, tačiau rašyti galiu tik lietuvių kalba. Angliškai dar tik pradedu mokytis. Norėčiau, kad man parašytų panašaus amžiaus vaikai — mergaitės ar berniukai. Mano adresas:

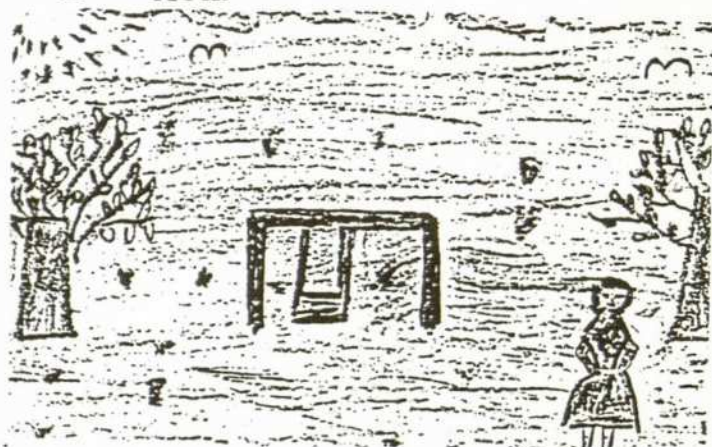
**Kristina Klevinskaitė,
Liepų 13-7
4316 Garliava
Kauno rajonas
Lietuva — Lithuania**

METŲ LAIKAI VISUR

*Skrudėlynas pavasari
Jurga Laurinaitytė, 7 m.
Braziūkų kaimas,
Lietuva*

*Vasara
Alytė Janušonytė
Punskas*

*Ruduo
Vitas Ripskis, 8 m.
Čikaga, JAV*

*Žiema
Aura Bartkevičiūtė, 9 m.
Vieverių mokykla
Lietuva*

KETURI VALDOVAI

*parašė Stasys Džiugas
atpasakojo Rita Bradūnaitė
iš Baltimore, Maryland*

Vieną kartą karaliui, kurio vardas buvo Metai, buvo bėda. Karaliaus bėda buvo bloga nuotaika. Trys žyniai norėjo nužudyti karalių, o vienas nenorėjo. Todėl karalius, juos pavertė rudeni, žiema, vasara, o geriausią — pavasariu.

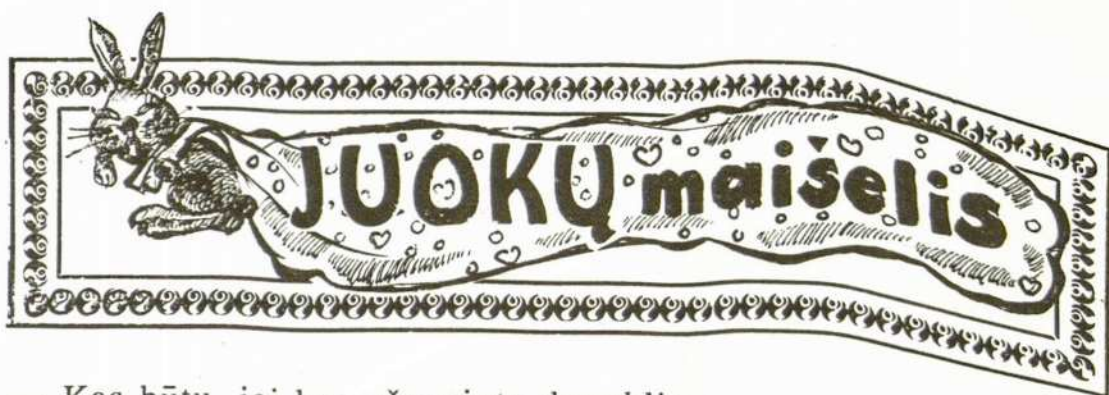
Taip atsirado metai.

*Vytas plaukia
burlente.
Vytas Bradūnas
Baltimore, MD*

*Kristina Masaitytė, 4 1/2 m.
iš St. Peterburgo,
dabar gyvena Amerikoje.*

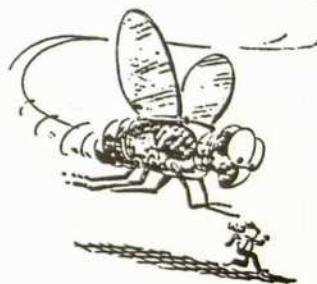

- Kas būtų, jei kas užaugintų dramblio didumo musę?
- Nežinau, kas tau būtų, bet aš bėgčiau, aš tai bėgčiau!..

Moteris įsėda į taksi:

- Žmogau, kam taip nelygiai važiuoji? Aš pirmą sykį samdau taksi!
- Atsiprašau, poncia, aš pirmą sykį vairuoju...

- Parašykit rašinį apie savo mėgstamiausią sportą. Po pusvalandžio Rimas parašė tik vieną sakinį:
- Tą dieną lijo ir sporto rungtynės neįvyko.

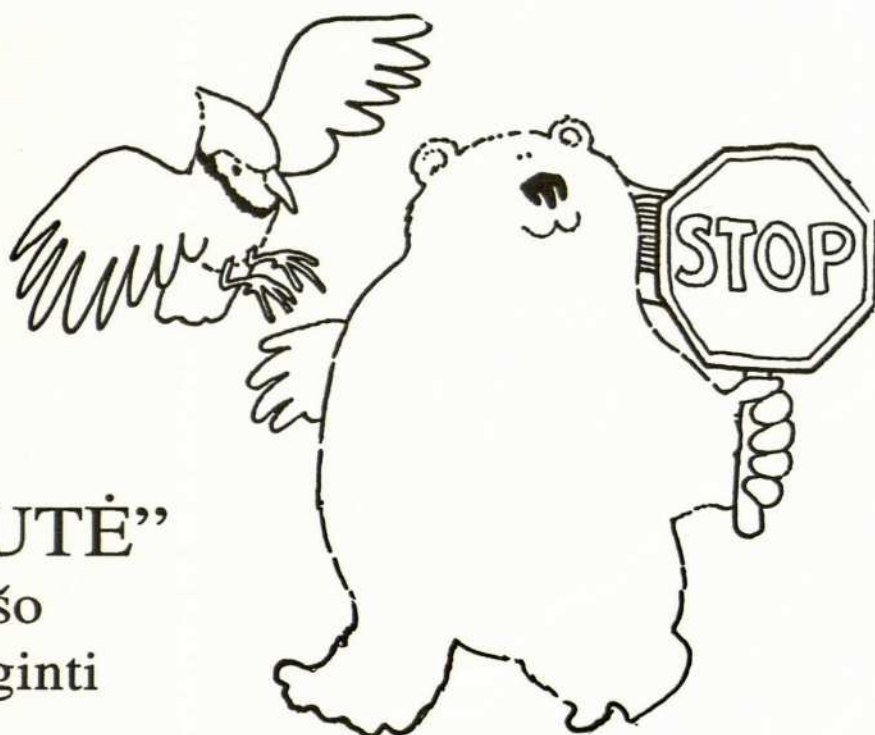
- Žinau, kad judu nusirašėt nuo vienas kito! Abiejų rašiniai visai vienodi!
- Kad, mokytoja, mudu aprašėm tą patį šunį...

- Ta voverytė taip į mane žiūri. Ar manai, kad aš jai patinku?
- Manau, kad suvalgei jos riešutą!

“EGLUTĖ”

Prašo
atsilyginti

prenumeratos mokestį
už 1992 metus.

MOKESTIS METAMS — \$ 12.00

O gal esat skolingi
ir už pereitus metus?
Laukiam atsakymo...

Alp 1785

LL

C. GRINCEVICIUS
7132 SO MOZART
CHICAGO IL 60629

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260